

ترجمہ: «قَصَصُ النَّبِيِّينَ»

جلد (۱)

مؤلف:

علامہ سیّد ابوالحسن علی الحسنی الندوی رحمۃ اللہ علیہ

[۱۳۳۳-۱۴۲۰ ق.ہ ۹۱۴-۱۰۶۹ م]

ترجمہ و توضیح لغات:

فیض محمد بلوچ (نیا زی)

سرشناسه: ندوی، ابوالحسن علی، ۱۹۱۳ - ۱۹۹۹ م.

Nadvi, Abulhasan Ali

عنوان قرارداد: قصص النبیین للاطفال، فارسی

عنوان و نام پدیدآور: ترجمه قصص النبیین، مؤلف سید ابوالحسن علی الحسنی الندوی؛ ترجمه و توضیح لغات فیض محمد بلوچ (نیازی)

مشخصات نشر: تربت جام، انتشارات خواجه عبدالله انصاری، ۱۳۹۸ -

مشخصات ظاهری: ج.

شابک: دوره ۶۶-۷۵۷۲-۶۷-۹۷۸-۶۰۰-۷۵۷۲۶۵-۸، ج ۱: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۷۲۶۵-۸

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: قرآن -- قصه ها -- ادبیات کودکان و نوجوانان

موضوع: Quran stories -- Juvenile literature: موضوع: پیامبران -- سرگذشتنامه

موضوع: Prophets -- Biography: موضوع: شانه افزوده: بلوچ، فیض محمد، ۱۳۶۷ - مترجم

رده بندی کنگره: BPA۸۸

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۱۵۶ [ج]

شماره کتابشناسی ملی: ۶۰۲۴۵۹۳

اریخ درخواست: ۱۳۹۸/۱۰/۱۱

رج: پاسخ نویسی:

کد: ۶۰۱۷۳۶۸

ترجمه: «قَصَصُ النَّبِيِّينَ» جلد (۱)

ترجمه و توضیح: علامه سید ابوالحسن علی الندوی

ترجمه و توضیح: فیض محمد بلوچ (نیازی)

صفحه آرا: شقایق حمداقتی مختاری

ناشر: خواجه عبدالله انصاری

چاپ: دقت

شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۸

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۷۲-۶۵-۸

شابک دوره: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۷۲-۶۶-۵

قیمت: ۲۵۰۰۰ تومان

تربت جام، خیابان قاضی

محمد نعیم، پلاک ۱۰۹

تلفن: ۵۱-۵۲۵۲۸۵۶۱

۰۰۹۸۹۱۵۵۲۸۸۵۶۱

۰۰۹۸۹۳۶۵۱۲۳۷۳۶

حق چاپ و نشر این کتاب در داخل و خارج کشور محفوظ و مخصوص ناشر می باشد و هرگونه چاپ و کپی برداری از این کتاب بدون اجازه کتبی از ناشر ممنوع می باشد و پیگرد قانونی دارد

فهرست

۷	عرض مترجم
۲۵	تألیف
۲۸	مقدمه
۳۳	الدرس الأول : مَنْ كَسَرَ الْأَصْنَامَ
۳۶	الدرس الثاني : وَلِذَا أَرَزَ
۴۰	الدرس الثالث : نَصِيحَةُ إِبْرَاهِيمَ
۴۴	الدرس الرابع : إِبْرَاهِيمُ يَكْسِرُ الْأَصْنَامَ
۴۸	الدرس الخامس : مَنْ فَعَلَ هَذَا؟
۵۲	الدرس السادس : نَارُ بَارِدَةَ
۵۵	الدرس السابع : مَنْ رَبِّي
۵۹	الدرس الثامن : رَبِّي اللَّهُ
۶۳	الدرس التاسع : دَعْوَةُ إِبْرَاهِيمَ

- ٧٠ الدرس العاشر: أَمَامَ الْمَلِكِ
- ٧١ الدرس الحادي عشر: دَعْوَةُ الْوَالِدِ
- ٧٢ الدرس الثاني عشر: إِلَى مَكَّةَ
- ٧٨ الدرس الثالث عشر: يَبْتَزُّ زَمْزَمَ
- ٨١ الدرس الرابع عشر: رُؤْيَا إِبْرَاهِيمَ
- ٨٧ الدرس الخامس عشر: حَسْبُ الْكَفَّةِ
- ٩٠ الدرس السادس عشر: يَمِينُ الدُّنْيَا
- ٩٩ الدرس السابع عشر: أَحْسَنُ مَقَرٍّ
- ١٠٢ الدرس الثامن عشر: حَسْبُ الْإِخْوَةِ
- ١٠٧ الدرس التاسع عشر: وَقَدْ إِلَى يَغْفُوبَ
- ١١٢ الدرس العشرون: إِلَى الْعَابَةِ
- ١١٥ الدرس الحادي والعشرون: أَمَامَ يَغْفُوبَ
- ١١٨ الدرس الثاني والعشرون: يُوسُفُ فِي الْبَيْتِ
- ١٢٠ الدرس الثالث والعشرون: مِنَ الْبَيْتِ إِلَى الْقَصْرِ
- ١٢٣ الدرس الرابع والعشرون: الْعَشِيرُونَ وَالْأَمَانَةُ
- ١٢٧ الدرس الخامس والعشرون: مَوْعِظَةُ السِّجْنِ

- ١٣٢ الدَّرْسُ السَّادِسُ وَالْعِشْرُونَ: حِكْمَةُ يُوسُفَ
- ١٣٥ الدَّرْسُ السَّابِعُ وَالْعِشْرُونَ: مَوْعِظَةُ التَّوْحِيدِ
- ١٤١ الدَّرْسُ الثَّامِنُ وَالْعِشْرُونَ: تَأْوِيلُ الرُّؤْيَا
- ١٤٣ الدَّرْسُ التَّاسِعُ وَالْعِشْرُونَ: رُؤْيَا الْمَلِكِ
- ١٤٧ الدَّرْسُ الثَّلَاثُونَ: الْمَلِكُ يُرْسِلُ إِلَى يُوسُفَ
- ١٤٩ الدَّرْسُ الْحَادِي وَالْثَلَاثُونَ: يُوسُفَ يَسْأَلُ التَّفْتِيشَ
- ١٥٢ الدَّرْسُ الثَّانِي وَالْثَلَاثُونَ: بَنَاءُ خَزَائِنِ الْأَرْضِ
- ١٥٦ الدَّرْسُ الثَّالِثُ وَالْثَلَاثُونَ: بَنَاءُ الْخَوَانِصِ
- ١٦٠ الدَّرْسُ الرَّابِعُ وَالْثَلَاثُونَ: بَيْنَ يُوسُفَ وَالْخَوَاتِمِ
- ١٦٤ الدَّرْسُ الْخَامِسُ وَالْثَلَاثُونَ: بَيْنَ يَعْقُوبَ وَأَسَاتِيهِ
- ١٦٨ الدَّرْسُ السَّادِسُ وَالْثَلَاثُونَ: بَنِيَامِينَ عِنْدَ يُوسُفَ
- ١٧٥ الدَّرْسُ السَّابِعُ وَالْثَلَاثُونَ: إِلَى يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
- ١٧٩ الدَّرْسُ الثَّامِنُ وَالْثَلَاثُونَ: يَظْهَرُ السِّرُّ
- ١٨٦ الدَّرْسُ التَّاسِعُ وَالْثَلَاثُونَ: يُوسُفَ يُرْسِلُ إِلَى يَعْقُوبَ
- ١٨٩ الدَّرْسُ الْأَرْبَعُونَ: يَعْقُوبُ عِنْدَ يُوسُفَ
- ١٩٤ الدَّرْسُ الْحَادِي الْأَرْبَعُونَ: حُسْنُ الْعَاقِبَةِ

پروردگارا! سپاس و ستایش حقیقی تو را سزااست که با قلم قدرت خویش، جامعه بشریت را به زیور علم و دانش، آراستی و انسانیت را در زیر لوای فرهنگ و معارف، تعالی بخشیدی.

و درود بی پایان و تحیات پیایی و پیوسته بر رسول و فرستاده‌ی گرامی تو «حضرت محمد بن عبدالله» و خاندان و یاران ارجمندش که سراسر عمر و فساعی خود را در جهت تعلیم و ارساد جوامع بشری - بی هیچ وقفه و فتوری - مصروف داشتند و آنی از روشنگری و ایجا بینش دینی باز نمادند.

در شروع، مترجم، توجه خربندگان محترم را به چند نکته مهم و اساسی جلب می‌کند:

(۱) داستانهای قرآن

قرآن مجید نه کتاب تاریخ است، نه بیان سرگذشتها، نه کتاب علوم طبیعی و نه بیان اسرار زمین و آسمانها، بلکه «کتاب هدایت» است.

ولی از آنجا که بهترین درسهای سبوت در اربین پیشینیان و گذشتگان مخصوصاً تاریخ انبیای بزرگ و اقوام و ملت‌هایی که روزی بر بیهوای عظیمی از زمین فرمانروایی داشتند و سپس منقرض شدند، نهفته است و عالیترین درس‌ای توید و شناخت خدا در اسرار آفرینش چنان دیده می‌شود، قرآن با روش خاصی به سراغ این «نور» و «رود» سرمشق‌هایی تهیه می‌کند که مؤثرترین نقش را در هدایت انسانها دارد.

و جالب این که آهنگ آیات قرآن و روش آن در بیان این سخات، به گونه‌ای است که نه تنها تازگی خود را همواره حفظ کرده، بلکه با گذشت زمان، مفهیم تایترو، آوزنده‌تری را ارائه می‌کند، به گونه‌ای که پیر و جوان، و دانشمند و عامی، هر کدام به راکر حال خود، از این خرمن نور هدایت، خوشه می‌چینند.

و با توجه به اینکه قسمت بسیار مهمی از قرآن به صورت سرگذشت اقوام پیشین و داستانهای گذشتگان بیان شده است، این سؤال برای بعضی پیش می‌آید که

چرا يك کتاب تربیتی و انسان‌ساز این همه تاریخ و داستان دارد؟!

اما توجه به چند نکته علت حقیقی این موضوع را روشن می‌سازد:

۱- تاریخ. آزمایشگاه مسائل گوناگون زندگی بشر است. و آنچه را که انسان در ذهن خود با دلائل عقلی ترسیم می‌کند. در صفحات تاریخ به صورت عینی باز می‌یابد. و با توجه به اینکه مطمئن‌ترین معلومات آن است که جنبه حسی داشته باشد. نقش تاریخ را در انسان با چشم خود در صفحات تاریخ. شکست مرگباری که دامن يك قوم و ملت را بر اثر اختلاف و پراکندگی می‌گیرد می‌بیند. و همین گونه پیروزی درخشان قوم دیگر را در سایه اتحاد همبستگی.

تاریخ با زبان بی‌زبانی اش. نتایج قطعی و غیرقابل انکار مکتبها. روشها. و برنامه‌های هر قوم و گروهی را بازگو می‌کند.

داستانها پیشینا. مجموعه‌ای است از پر ارزشترین تجربیات آنها. و می‌دانیم که محصول زندگی بیزی. بزر تجربه نیست.

تاریخ آینه‌ای است که تمام امت جوامع انسانی را در خود منعکس می‌سازد: زشتیها. زیباییها. کامیابیها. ناکامیها. بروریها و شکستها و عوامل هر يك از این امور را.

به همین دلیل مطالعه‌ی تاریخ گذرگان عمر انسان را - درست به اندازه‌ی عمر آنها - طولانی می‌کند. چرا که مجموعه تجربیات سالها عمر آنها را در اختیار انسان می‌گذارد.

با این حال. چرا قرآن که يك کتاب عالم تربیت و اصلاحی است. در فصول و فرازهای خود. تکیه بر تاریخ نکند و از داستانهای پیشینیان. مثال و شاهد نیاورد!

۲- از این گذشته. تاریخ و داستان. جاذبه مخصوصی دارند. انسان در تمام دورانه‌ی عمر خود از سن کودکی تا پیری. تحت تأثیر این جاذبه فوق‌العاده است.

و به همین جهت. قسمت مهمی از ادبیات جهان و بخش بزرگی از آثار نویسندگان را تاریخ و داستان تشکیل می‌دهد.

داستان چه به صورت نظم باشد یا نثر. اثری در خواننده و یا بیننده می‌گذارد که استدالات عقلی هرگز قادر به چنان تأثیر نیست.

دلیل این موضوع شاید آن باشد که انسان قبل از آنکه عقلی باشد. حسی است و بیش از آنچه به مسائل فکری می‌اندیشد در مسائل حسی غوطه‌ور است.

مسائل مختلف زندگی هر اندازه از میدان حس دور می‌شوند و جنبه تجرد عقلانی به خود می‌گیرند. سنگین‌تر و دیرفهم‌تر می‌شوند.